

i Aaret 1876 har taget denne Sag under nøiere Overveielse, afgivet en Betænkning, ifølge hvilken det efter deres Formening er fuldtid forpærligt og fuldtid tilstrækkeligt til at betjene den lokale Trafik at bygge Baner af den Art, som her er foreslaaet. Jeg kan dertil sige, at der paa flere Steder i Lybssland allerede er bygget Baner efter dette System, og at der foreligger Planer til vidløftige Bygninger i Baiern i Serdeleshed, og næsten udelukkende efter dette System. Dette i Forbindelse med de Undersøgelser, der ere foregaaede sidste Sommer her i Landet, og som have ledet til, at i det Mindste eet kyndigt Medlem har udtalt sin Formening om, at det ogsaa her i Landet kunde være hensigtsmæssigt at skride til en billigere Bygning af Baner, og at saadanne vilde kunne være i Stand til at opfylde Hensigten i et ret tilfredsstillende Maal, har gjort, at jeg ikke har havt Betænkelse ved, efterat disse Oplysninger vare indkomne, at tiltræde det af Landsthinget gjorte Forslag. Jeg har saameget mere gjort det, som jeg er overbevist om, at hvis ikke en saadan Indrømmelse kunde have været gjort fra min Side, saa vilde jeg ikke have været i Stand til at fremme Forslaget, men den Enighed fra Landsthingets Side, som er bleven tilveiebragt, har givet mig Leilighed til at kunne forelægge dette Thing Forslaget med den Bægt, hvormed jeg nu kan gjøre det. Man har gjort forskjellige Indvendinger imod Brugbarheden af de lettere Baner, og man har da navnlig opfattet Tvivl om, hvorvidt Fordelene vilde saa store ved den lettere Bygning, som man synes at antage, naar man tager Hensyn til de virkelige Ulemper, som ville komme til Stede, og som paa den ene eller den anden Maade maa afhjælpes, og man har navnlig troet, at Indbegninger f. Ex. ikke vilde kunne undværes. I den Henseende skal jeg dog bemærke, at det paa andre Steder har viist sig, at man har kunnet undvære Indbegninger i større Omfang, og at man ikke deraf har sporet nogen Ulempe. I det Hele taget er Systemet jo ikke ganske nyt. Det har i det sidste Par Aar allerede været anvendt paa forskjellige Steder i Lybssland, og der foreligger en overordentlig stor Mængde Forslag til Anlæg efter dette System. Jeg har derfor for min Del troet, at der ikke vilde være nogen Betænkelse ved ogsaa at gjøre Forsøg med dette System her i Landet, og det saa meget mere, som det er bragt i Anvendelse paa Steder, der baade ere folkerigere og i større Kultur, end det i det Mindste er Tilfældet med en Del af de Egne, hvor Systemet her er bragt i Forslag. Der vil jo blive rig Leilighed til at overveie disse Forhold i det Udvalg, hvortil dette Forslag vil blive henvist, og jeg tvivler jo ikke paa, at der vil blive maaske endogfaa lang Tid, hvor man vil faae Leilighed til paany at tage disse Forhold under den Drøftelse, som vil være nødvendig, for at man med Sikkerhed kan gaa frem paa denne Ve.

**

Høgsbro: Den usædvanlig ringe Deltagelse, hvormed disse Forhandlinger ere bleve fulgte fra Medlemmernes Side, tror jeg har været et Vidnesbyrd om, at jeg havde Ret, da jeg ved Begyndelsen af Forhandlingerne tillod mig at udtale den Anskuelse, at Thinget i det Hele ønskede, at Forhandlingerne holdtes indenfor nære Grændser. Paa den anden Side har den første Forhandling vistnok tilfulde overbevist Medlemmerne om Nødvendigheden af, at Sagen overgives til et Udvalg, og jeg skal derfor ogsaa indskrænke mig til et Par, jeg kan næsten sige personlige Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense (S. Koch). Han vilde ligesom ønske en Udtalelse af mig om, hvorledes Udvalget agtede at behandle denne Sag; men det vil dog det ærede Medlem vistnok indrømme mig, at derom kan jeg ikke have nogen som helst Mening, efter som jeg ikke veed og ikke kan vide, hvem der bliver Medlemmer af Udvalget. Hvorvidt det ærede Medlem vil se et Fingerpeg om Udvalgets Virksomhed i den ringe Deltagelse, som Forslaget desværre har fundet her i Thinget, bliver en anden Sag, det vil jeg ganske overlade til ham. Dernæst udtalte det ærede Medlem sig, som det forekom mig, næsten lidt haanligt om de Folkeønsker, som Landsthinget havde paaberaabt sig til Fordel for den foreslaaede Retning af Banen fra Faaborg til Tommerup, men det tror jeg, er aldeles uberettiget. Han mente, at det kom mest an paa, hvorledes man spørger; men det kommer dog nok fuldt saa meget an paa, hvem man spørger, og hvis det ærede Medlem havde set disse Andragender, hvad der for mit Vedkommende er Tilfældet med i det Mindste nogle af dem, nemlig de Andragender, der ere indkomne fra en hel Del Kommuner med meget talrige Aundeksfrister vel næsten fra alle selvstændige Beboere i Egnen Nord for Faaborg henhimod Odense, saa vilde han vist have givet mig Ret i, at hvorledes man end stillede Spørgsmaalet til disse Kommuner, vilde man aldrig faae det Svar af dem, at de vare tilfredsstillende ved en Bane fra Faaborg til Ringe. De have ubetinget udtalt sig imod en saadan og for en Linie over Broby til Holmstrup eller et Punkt der i Nærheden, men ikke for en Linie til Tommerup, saaledes som Landsthinget har foreslaaet, og som dets Udvalg mærkeligt nok efter Betænkningen synes at have fundet i Andragenderne. Jeg frembræver dette kun, fordi det synes af Landsthingets Udvalgs Betænkning, som om Beboernes Andragender skulde støtte hele den nu foreslaaede Linie Faaborg-Tommerup; men dette er ingenlunde Tilfældet. Jovrigt er dette naturligt ogsaa et Punkt, der vil kunne blive Gjenstand for Overveielse af det Udvalg, hvortil jeg haaber, at denne Sag maa blive overgivet.

Winther: Uagtet Tiden er saa langt fremrykket, finder jeg mig dog nødsaget til at